

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 octombrie 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

DESPRE GÎNDUL LA MOARTE

Foarte curând se va sfârși cu tine pe lumea aceasta; caută deci să-ți dai seama în ce stare te afli. Omul astăzi este, iar mîine nu mai este. Odată ce s-a mistuit din ochii noștri, se șterge repede și din amintire. O, nebulie și împietrire a inimii omenești, cu gândul numai la cele vremelnice, iar de cele viitoare prea puțin sinchisindu-se! Ar trebui să te porți în așa fel - atât în fapte, cât și în gând - ca și când, astăzi chiar, ar trebui să mori. Dacă ai avea o conștiința rînduită nu te-ai teme atîta de moarte. Dar dacă astăzi nu ești pregătit, cum vei putea oare să fii gata mîine? Ziua de mîine este nesigură, și parcă știe cineva dacă va ajunge ziua de mîine? Dimineța gîndește-te că nu vei ajunge să vezi seara; iar seara nu îndrăzni să-ți fîgăduiești ziua de mîine. Fii așadar totdeauna gata și trăiește în așa fel ca moartea să nu te surprindă niciodată nepregătit. Mulți mor de o moarte grabnică și neprevăzută. Cînd va sosi ceasul de pe urmă, vei începe a te gîndi la toată viața ta trecută cu totul altfel, iar atunci te vei căi că ai fost așa de neglijent și nepăsător.

Imitatieuna lui Cristos - Thomas a Kempis

Rugăciune

Marie, concepută fără prihană, roagă-te pentru noi, care alergăm la tine. Scăparea păcătoșilor și Maica muribunzilor, nu ne părăsi în ora morții, dobîndește-ne o părere de rău sinceră și iertarea păcatelor. Fă să primim cu vrednicie Preasfânta Împărtășanie și să fim întăriți prin Sacramentul Sfântului Maslu, ca să ne înfățișăm cu mai multă încredere înaintea tronului Judecătorului drept și îndurător, al Domnului și Mântuitorului nostru. În mâinile Tale, Doamne, încredințez sufletul meu. Doamne Isuse, revarsă focul iubirii Tale, pentru ca în ora morții să-l învingem pe diavol și să ajungem la cununa cerească, Tu care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mărioara Sarca, Iuliana Chereji, Maria Lucia Costin, Marcus Scurt, Emanuel Faur și Tudor Naom**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Lasă lacrimile să curgă*

Un mod foarte constructiv de a exprima durerea este de a lăsa lacrimile să curgă. Filozofii stoici obișnuiau să sfătuiască: “Nu jeli. Auto-controlul este răspunsul la durere”. Isus a învățat opusul: “Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia”. Cu alte cuvinte: “Fericiți cei care trec prin dificila experiență a jelierii, pentru că vor găsi mângâiere vindecătoare”.

În cultura noastră adesea echivalăm lacrimile cu slăbiciunea. “Băieții mari nu plâng”, spunem noi. Mai spunem chiar: “Dacă ar avea suficientă credință ca și creștin(ă), nu ar plânge”. Totuși lacrimile nu au nimic de-a face cu slăbiciunea sau lipsa de credință. Când Lazăr a murit, Sfântul Ioan scrie în Evanghelia sa: “Isus a plâns” (11,35). Și următorul verset spune foarte simplu dar profund: “Și ziceau iudeii: Iată cât de mult îl iubea”. Faptul că Isus a plâns ne învață că durerea este naturală. Isus a plâns deși știa că viața este veșnică. Lacrimile sunt o expresie a iubirii. Nici chiar cunoașterea sigură a vieții veșnice nu va lua toată durerea din inimă atunci când pierdem pe cineva drag. Sfântul Paul spune: “să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde”. El nu spune că nu ar trebui să ne întristăm; el spune că trebuie să ne întristăm cu speranță creștină.

În zilele lui Isus, evreii aveau câteva obiceiuri foarte sănătoase legate de jelire. După cum vedem în Evanghelia de astăzi, prietenii înconjurau persoanele îndoliate pentru a le ajuta în durerea lor. “Mulțime mare din cetate” era împreună cu văduva din Nain. Doliul adânc dura șapte zile. Primele trei erau zile de plânsete. În timpul primei săptămâni ruda celui decedat nu se putea unge, nu se încălța, nu studia și nu făcea afaceri, nici măcar nu se spăla. Acest timp trebuia să fie petrecut în totală jelire. Nimic ce ar fi putut distra de la acest obiectiv nu era permis. Urmau apoi 30 de zile de jelire mai ușoară. Până în ziua de astăzi frații evrei nu își fac griji în a-și exprima durerea.

Grecii erau mult asemenea evreilor în acest sens. Cea mai mare sărbătoare ortodoxă este Paștele, când se celebrează Învierea lui Cristos, precum și credința în învierea noastră personală. Și totuși, poporul grec jelește zgomotos la funeralii și vorbește despre cei plecați dintre noi cu lacrimi în ochi. Dacă nu ar face așa, nu ar fi natural. Pentru a facilita exprimarea sănătoasă a durerii, Biserica are slujbe speciale în sâmbetele de peste an sau în aniversările morții celor dragi nouă. Biserica a știut dintotdeauna că o persoană îndoliată este ca un boiler sub presiune. Dacă nu dai drumul la abur să iasă în mod controlat, presiunea din boiler va crește și mai devreme sau mai târziu va exploda. (...)